

XXII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ministrenes Ansvarlighed.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21. Februar 1907.)

Hele Udvalget anbefaler Lovforslaget, der tilsigter Udførelse af Bestemmelsen i Grundlovens § 12, til videre Fremme.

Et *Flertal* (Bramsen, Goos, P. G. C. Jensen, Matzen, Sehested og Steffensen) stiller nedenstaaende Ændringsforslag til Lovforslagets enkelte Paragraffer. Af disse have de fleste dog enten blot formel Betydning eller tjene til ønskelig Fuldstændiggørelse af Lovforslagets Regler. Kun de vigtigere af de til §§ 7 og 8 stillede Ændringsforslag have en anden Begrundelse.

Om Ændringsforslagene af den førstnævnte Gruppe bemærkes følgende: Da en særlig Lov om Ministrenes Ansvarlighed kun er forudsat eller paabudt af Grundloven med Hensyn til Ministrenes Ansvar for „Regeringens Førelse“, finder man det rigtigt i Lovforslagets § 1 at betegne Lovens Omraade med dette i Grundloven brugte Udtryk, under Henvisning til den paagældende Grundlovsparagraf. For saa vidt de i Lovforslagets § 1 brugte Udtryk skulde betegne et videre Omraade for Loven, vilde dennes Opgave udvides udover den ved Grundloven dragne Ramme for en Ministeransvarlighedslov. Til en saadan Udvidelse finde vi, at der hverken i sig

selv eller efter Lovforslagets øvrige Indhold er Anledning. — Den Affattelse, man i øvrigt har givet Paragraffens 1ste Stykke, staaer i Forbindelse med det fyldigere Indhold, der er givet Lovforslagets § 18 (se Ændringsforslag Nr. 12). — Ved Affattelsen af Paragraffens 2det Stykke har man dels villet udvide den deri indeholdte Regel til et ikke omtalt Tilfælde, der har en lignende Karakter (kgl. Anordninger, der maatte findes at være grundlovs- eller lovstridige), dels sat et rummeligere Udtryk („i nogen Maade“) i Stedet for det mere specielle („Indhold eller Tilblivelsesmaade“), der i visse Tilfælde kunde give Anledning til Misforstaaelse.

Anledningen til, at man foreslaar Lovforslagets § 3 sat foran § 2, er den, at man finder det naturligt at sætte i Spidsen for Reglerne om, hvilke Ministre der har Ansvar (§§ 2—6), den eneste positive Regel, Grundloven udtaler herom, nemlig, at enhver Minister, som har underskrevet en kongelig Beslutning, er ansvarlig for denne (Grundlovens § 13). Alle de efterfølgende Bestemmelser høre til de „nærmere Regler“, der af Grundlovens § 12 henvises til Ordning ved Lov.